

± Veličina slova ▢ Političar novog kova

- [Vijesti](#)
- [Hrvatska](#)
- Nedorastao civiliziranoj diskusiji: Stanković protiv HDZ-ovog diplomata

Nedorastao civiliziranoj diskusiji: Stanković protiv HDZ-ovog diplomata

- Autor: Marcel Holjevac
- Datum: nedjelja, 30. ožujka 2014. u 19:22
-

Kulturan, odmjeren, diplomat koji zna komunicirati ugodan je odmak od hrpe bahatih krkana na hrvatskoj političkoj sceni kojima nedostaju osnove kulture, obrazovanja i kućnog odgoja.

O Bože moj, bit će dosadan Nedjeljom u dva, pomislih kad sam vidio tko je gost. Andrej Plenković, vjerojatno prvi čovjek s HDZ-ove izborne liste za Europski parlament, čovjek je za kog se u javnosti ne zna. Uz njega se ne vezuju nikakvi skandali, kontroverze, afere, nikad nije ispalio ništa glupo. Prošli tjedan je gostovao Picula, njegov suparnik iz SDP-a: zove li ga Stanković samo zbog toga, bez skrivenih motiva? Ili ima nekog asa u rukavu kojeg će podmetnuti vodećem HDZ-ovom Europljaninu? Radi li se o tome da bi on mogao biti nasljednik Vase Brkića na mjestu glavnog tajnika HDZ-a?

S jedne strane sam bio u pravu, emisija nije bila naročito uzbudljiva, pa ipak, rijetko kad bih

se s bilo kim s hrvatske političke scene mogao složiti u praktički svemu što je rekao, i ne samo to, nego i potpisati način na koji je to rekao. Plenković je intelektualac, kapacitet, i, najvažnije, diplomat. Njegov riječnik i način komuniciranja milijama odudaraju od onog na što smo navikli slušati. Više nego ugodno osvježenje!

Plenković je predstavljen kao čovjek koji je prvi progovorio na hrvatskom jeziku u Europarlamentu, iako odlično govori dva jezika: dobar odmak od svoje kolegice Ingrid Antičević, čiji će "engleski" ostati upamćen još dugo. Usto, predstavljen je kao čovjek koji je jasno i bez okolišanja odbrusio bezobraznom Nigelu Farageu, koji je britanski s visoka docirao hrvatskim europarlamentarcima kako su tu "samo zbog plaće", uz superiorni engleski imperijalni stav. On je do tog trenutka navikao razgovarati s Hrvatima kao bijeli kolonijalni Massa s nekakvim bušmanima u svojoj guberniji. Već zbog samog načina na koji je, diplomatski, kulturno, i bez okolišanja začepio poganu gubicu Farageu, dokazavši mu da nema pojma o Hrvatskoj, i dokazavši ujedno da nema kompleksa pred nadutim britanskim obavještajcem koji je godinama po zadatku kočio ulazak Hrvatske u EU, zaslužuje respekt.

Europski   štih   nekog   novog   HDZ-a
Već na prvo pitanje, o strastima u životu, dao je odmjerjen diplomatski odgovor i time navijestio tok emisije. Bio je predsjednik europske udruge studenata prava, i čitav život je proveo u politici - ali onoj europskoj, ne u balkanskoj kaljuži, i to se vidi. Čovjek je koji zastupa u Hrvatskoj tako rijedak stav "daj od sebe koliko najviše možeš, ne samo koliko moraš". Govorio je jasno, artikulirano, i odmah mi je palo u oči da je dobar orator.

Čak je i Stanković bio razmjerno pristojan, nije ga prekidao, upadao u riječ, čak je na trenutke djelovao kao novinar, više nego isljednik. Istina, probao je postaviti par provokativnih pitanja, što je uostalom i u redu - o odnosima sa Sanaderom, gdje je Plenković jasno odgovorio o sukobu zbog kog mu je karijera stagnirala, o Vasi Brkiću i diplomi gdje je jasno rekao kako postoje razne razine diploma, i jasno razdvojio njegovu ulogu u ratu od pitanja diplome, o Jadranki Kosor. Nigdje Stanković niti jednom nije uspio isprovocirati Plenkovića. Odgovor na pitanje o Jadranki Kosor me se posebno dojmio - jasno je rekao kako je ona uradila nekoliko velikih stvari, pokrenula borbu protiv korupcije, uvela zemlju u EU, te pokrenula kvalitetan program gospodarskog oporavka. Istovremeno, nije upao u zamku Stankovićeve tvrdnje da je se "odrekao", već se jasno i diplomatski kritički osvrnuo na njen odnos spram stranke nakon što više nije bila "čovjek broj jedan", ali i dodao da nije sretan što je izbačena: rijetkost je da netko zna razlučiti kritiku ponašanja od kritike osobe kao takve u hrvatskoj politici.

Kritizirao je SDP zbog nekompetentnosti, ali i zanemarivanja EU te nesposobnosti da izvuku novac iz fondova, ali najviše zbog Milanovićeve retorike koja vodi državu na konfliktan način, i tu je pogodio u rak ranu hrvatske politike. Hrvatskoj, stvarno, ne trebaju ideološki sukobi te vrste koju forsiraju Josipović i Milanović, kojeg je kritizirao i zbog toga što nije dovoljno uradio u okviru svojih mogućnosti. Milanovića je, na izravno pitanje što misli o njemu kao osobi, ocijenio "ambicioznim", što je samo diplomatski izraz za čovjeka koji je zagrizao više nego što može progutati - dakle, za nekog tko jednostavno nije dorastao svom položaju. Kritizirao je i vladin gospodarski program i njihove loše organizacijske sposobnosti, te predstavio program HDZ-a baziran na privatnim ulaganjima. Nije se dao isprovocirati ni na inzistiranje Stankovića da on i Martina Dalić govore o privatnim investicijama, a Karamarko o državnim, rekavši da je to kompatibilno. Jasno je naveo i da privatnih investicija ne može biti dok vlada vodi nejasnu poreznu politiku, dok investitori ne mogu znati što će se dogoditi s porezima u idućih nekoliko godina, jer nitko neće ulagati bez jasne računice, i osudio

Linićevo puštanje probnih balona o uvođenju poreza na nekretnine: takve stvari, rekao je, tjeraju investitore. I da, dobro je da netko u našoj politici shvaća da je 10% od nečeg više nego 30% ni od čega - što Liniću, a izgleda ni Stankoviću, nije baš najjasnije: potonji ga je više puta pitao kako misle održati socijalna davanja ukoliko smanje poreze. Naime, već svi u državi (osim ministra financija) valjda znaju da se ukupno manje poreza prikupi ako je stopa oporezivanja previsoka, jer to guši posao.

Gospodarski program koji je spomenuo zasniva se na vodama, energetici, prometu i turizmu, dakle na djelatnostima u kojima imamo predispozicije na uspjeh, ne na snovima i lijepim željama, što je također dobrodošao odmak u razmišljanju od u Hrvatskoj uobičajenog "mi bi radili aute, avione i satelite al nam ne daju".

Nije se dao uvući ni u partizansko - ustaške podjele, jasno osudivši sve totalitarne režime, i nje nasjeo ni na provokaciju o petokraci. Opet, bio je dovoljno jasan u tome da ne podržava to što je SDP ukinuo obilježavanje tragedije u Bleiburgu, koja je svojevremeno u saboru izglasana jednoglasno, te naveo da bi o Trgu Maršala Tita trebalo odlučiti u demokratskoj raspravi, iako je rekao da bi radije da se taj trg zove drukčije. I pritom nije zvučao kao zapjenjeni "ustašoid", već jedinstavno kao civilizirani europski političar koji, umjesto logike pomirenja "ustaša i partizana" ili ideološke isključivosti, zastupa demokraciju i odbacivanje svih totalitarnih simbola i režima bez da to djeluje kao aboliranje jednog totalitarizma u korist onog drugog. Za referendum o ćirilici, iako je tu izbjegavao jasan odgovor, je rekao da se vlada sama dovela u glupu poziciju, i potpalila etničke konflikte svojim postupcima. Tu je nastupio kao političar s osjećajem za bitno i realnost, a bitno su odnosi ljudi na terenu i realnost je da je ćirilica uvedena na način koji je izazvao revolt, muljanjem s popisima.

Sa smislom i stilom

Svaka Plenkovićeva izgovorena riječ ima smisao, svoje mjesto, niti jedna nije suvišna, niti jedna ne nedostaje. Odmjeren, razuman. Pravi diplomat, koji pazi da nikog ne uvrijedi, a istovremeno je dovoljno jasan. Istovremeno, razotkriva da u HDZ-u, koji je od uvijek, još od Tuđmana, bio proeuropska stranka, ipak postoje ljudi koji su tim europskim ambicijama i dorasli i kod kojih to nije samo deklarativno opredjeljenje, već im je europejstvo u kulturnom i genetskom kodu. S druge strane, SDP se posljednjih godina dičio svojim europskim ponašanjem, ali od toga smo malo konkretnog vidjeli, a i sam odnos partije prema EU djeluje ambivalentan i neiskren, kao da bi tu EU radije izgubili nego našli.

I on i Picula prošlog tjedna najava su nekog novog tona u politici. Hrvatska treba takve ljude u politici, no treba li njima Hrvatska? Zaslužuje li Hrvatska takve ljude uopće, ili mi ipak više volimo konfliktnu, bahatu hajdučku tipove, poput svadljivog Milanovića, prijatnog Josipovića ili bahatog Linića? Vidjet ćemo. U svakom slučaju, osvježenje je vidjeti političara u Hrvatskoj koji je cijepljen od svih tragova balkanštine. Iako, ni njemu neće na izborima biti lako, jer je i Picula nekonfliktni i kulturni političar s osjećajem za diplomaciju. Možda ipak uz takve ljude dolaze i malo bolja vremena za hrvatsku politiku. A onda možda dobijemo i bolje voditelje od Stankovića, koji je dobar u svadama sa sebi ravnima, ali nije baš dorastao diplomatskoj i civiliziranoj diskusiji.

- Autor: Marcel Holjevac
- Photo: Boris Scitar/Vecernji list/PIXSELL
- Datum: nedjelja, 30. ožujka 2014. u 19:22